

Sygn. akt II K 847/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2019r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kotala

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniach 27 czerwca 2019r., 26 lipca 2019r. na rozprawie sprawy

P. F. (1)

s. D. i D. z domu Ż.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 04.09.2018r w godz. 17:00-18:10 w P., woj. (...) z samochodu osobowego marki R. koloru (...)o nr rej (...) zaparkowanego przy skrzyżowaniu ul. (...)/(...)działając z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki S. (...) koloru(...) o nr (...) nr abonenta (...) wartości 610 zł oraz pieniędzy w kwocie 390 zł czym działał na szkodę M. F. (1),

tj. o czyn z art. 278§1 kk

orzeka:

1. oskarżonego P. F. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;
2. wydatkami w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 4 września 2018 r., po powrocie do domu, M. F. (1) zorientował się, że nie ma przy sobie telefonu komórkowego marki S. (...). Pokrzywdzony przypomniał sobie, że telefon wraz z portfelem wcześniej umieścił w schowku swojego samochodu zaparkowanego w rejonie ulicy (...) w P., bowiem udawał się do kościoła. Pamiętał także, że oddalając się od auta pilotem zamknął zamek, ale nie sprawdzał, czy uczynił to skutecznie. Portfel był w miejscu, gdzie został pozostawiony, ale okazało się, że brakuje w nim pieniędzy. Jednocześnie w samochodowym schowku brakowało pozostawionego tam telefonu, toteż pokrzywdzony nabrał przekonania, że ktoś skradł rzeczy z jego auta, choć nie nosiło ono żadnych śladów włamania. Momentu kradzieży M. F. (1) nie widział i miał pojęcia w jaki sposób i kiedy jego własność zginęła z samochodu.

Dowód: zeznania M. F. (2) k. 106-106v, k. 2-3

Monitoring miejski funkcjonujący w rejonie miejsca parkowania pojazdu pokrzywdzonego nie zarejestrował momentu kradzieży.

Dowód: protokół oględzin rzeczy k. 29-29v

W ramach policyjnych działań operacyjnych ustalono, że w dniu 4 września 2018 r. o godz. 19:40, że telefon komórkowy M. F. (1) o numerze (...) podjął jednorazową współpracę z numerem abonenckim o wyróżniku (...)zarejestrowanym na nazwisko P. F. (1). Ustalenia te, w toku procesu, potwierdził operator sieci komórkowej (...) S.A.

Dowód: notatki urzędowe k. 13, k. 19, k. 46, informacja (...) S.A. k. 90.

Na podstawie notatki urzędowej z ustaleń operacyjnych, jako sprawcę kradzieży dokonanej na szkodę M. F. (1) wytypowano P. F. (1) i przedstawiono mu zarzut popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 kk. W chwili zatrzymania, oskarżony twierdził, że to nie on jest sprawcą w/w przestępstwa, bo w czasie gdy do niego doszło, nie był w posiadaniu swojej karty SIM, gdyż wcześniej mu ją skradziono.

Dowód: zeznania M. D. k. 144v-145v

W dniu 12 sierpnia 2018 r. P. F. (1) istotnie padł ofiarą rozboju, którego sprawcą miał być jego kolega, wywodzący się z tego samego środowiska przestępczego – Ł. H.. W wyniku przestępstwa, poza ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu, P. F. (2) utracił telefon komórkowy marki L., należący do jego matki. Postępowanie karne w tej sprawie zakończyło się wyrokiem Sądu Okręgowego w P.z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie III K (...), którym Ł. H. wymierzono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, jednakże wyrok nie jest prawomocny. Skradziony oskarżonemu telefon współpracował z inną kartą SIM, aniżeli ta, która zalogowała się w aparacie skradzionym na szkodę M. F. (1).

Dowód: kserokopia wyroku III K (...) k. 136-138, opinia informatyczna wykonana w w/w sprawie k. 133-134; informacja z lombardu k. 129, notatka urzędowa k.

113

P. F. (1) ma 20 lat, jest bezdzietnym i bezrobotnym kawalerem pozostającym na utrzymaniu matki. W przeszłości był karany za liczne, choć drobne, przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód: oświadczenie oskarżonego P. F. k.26-26v; dane z KRK k. 31-32

Oskarżony P. F. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. F. k. 26-26v

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zaoferowany przez Prokuratora materiał dowodowy, zdaniem Sądu Rejonowego, już w chwili wniesienia aktu oskarżenia nie był wystarczający, aby dowieść sprawstwa P. F. (1) i taki pozostał, mimo podjętych z urzędu prób jego uzupełnienia.

Na fakt popełnienia przestępstwa przez oskarżonego w sposób bezpośredni nie wskazuje żaden z zebranych dowodów. Nie ujawniono naocznych świadków zdarzenia, a zeznania pokrzywdzonego podobnie jak zapis monitoringu miejskiego nie stanowią przesłanki do wnioskowania o jakimkolwiek związku P. F. (1) z popełnionym przestępstwem. Sam oskarżony utrzymuje, że nie dopuścił się zarzuczonej mu kradzieży i twierdzenia tego nie sposób dostępnym materiałem dowodowym obalić.

Ustalona ponad wszelką wątpliwość okoliczność, że karta SIM zarejestrowana na nazwisko oskarżonego podjęła chwilową współpracę z urządzeniem skradzionym pokrzywdzonemu w dniu analizowanego zdarzenia pozostała jedyną poszlaką, obok której nie występują żadne inne dające się połączyć w sensowny i kompletny łańcuch uprawniający do wnioskowania o sprawstwie oskarżonego. Słusznie dostrzega to M. D. - funkcjonariusz ogniwa kryminalnego z 20-letnim stażem, którego ustalenia operacyjne (ku jego zdziwieniu) potraktowano jako

wystarczającą podstawę do sformułowania zarzutu i wniesienia aktu oskarżenia. W ocenie w/w świadka, którą Sąd w pełni aprobuje, potwierdzenie chwilowej konfiguracji skradzionego telefonu komórkowego z kartą SIM należącą do oskarżonego dostarcza wiedzy wyłącznie o współpracy w/w urzędzeń, natomiast nie mówi nic na temat osób, które w danym momencie tych urzędzeń używały. Istnieje co prawda prawdopodobieństwo, że z karty SIM korzystał jej właściciel, czyli P. F. (1), ale jednocześnie nie sposób wykluczyć, że uczyniła to inna osoba będąca w posiadaniu własności oskarżonego. Należy zdawać sobie sprawę, że specyfika otoczenia, w którym obracał się P. F. (1) wyraża się między innymi w dość liberalnym podejściu do cudzego mienia, a wewnętrzne porachunki i dominacja jednostek o mocniejszej pozycji niejednokrotnie prowadzą do nieformalnych zmian w sferze własności. Dobitym tego przykładem jest zdarzenie analizowane przez tutejszy Sąd Okręgowy w ramach postępowania III K (...), którego ofiarą padł oskarżony. O podrzędnej roli P. F. (1) w lokalnym półświatku oraz specyfice panujących w nim relacji przekonująco wypowiedział się wspomniany oficer Wydziału Kryminalnego M. D.. Świadek ten za możliwą uznał sytuację, w której jeden z kolegów po prostu wchodzi do domu oskarżonego i zabiera należącą do niego rzecz nie obawiając się żadnych konsekwencji ze strony wystraszonego i pogodzonego ze swoją podrzędną rolą w grupie P. F. (1). Postawa ochronna, jaką oskarżony przyjął w toku procesu III K (...) wobec sprawcy rozboju mimo doznanych skutków z art. 156 § 1 kk uzmysławia, że charakterystyka środowiska przedstawiona przez M. D. jest całkowicie trafna. Oznacza to, że nawet przy istniejącej pewności, że karta SIM oskarżonego współpracowała z telefonem pokrzywdzonego w dniu kradzieży, dostępnym materiałem dowodowym nie sposób wykazać, że tejkę karty SIM używał P. F. (1). Nawet gdyby hipotetycznie przyjąć, że tak istotnie było, to jednocześnie trudno wnioskować, w jakich odbyło się to okolicznościach. P. F. (1) mógł telefon pokrzywdzonego znaleźć, kupić albo pożyczyć od bezpośredniego sprawcy kradzieży, względnie mógł temu ostatniemu sprzedać albo pożyczyć swoją kartę, jak też mógł ją utracić w wyniku innego przestępstwa, podobnie jak to miało miejsce podczas rozboju w dniu 12 sierpnia 2018 r., zwłaszcza że w swoim środowisku jest predystynowany do roli ofiary. Innymi słowy, zarzut aktu oskarżenia przybrał postać jednej z wielu możliwych hipotez śledczych, na rzecz której nie przemawiają ani mocniejsze, ani liczniejsze dowody, aniżeli za wersją korzystną dla oskarżonego. Fakt, że w przeszłości oskarżony popadał w konflikty z prawem dopuszczając się podobnych czynów nie zwalnia z obowiązku zachowania standardów rzetelnego procesu. Do obalenia domniemania niewinności w żadnym wypadku nie są wystarczające same tylko ustalenia operacyjne, zwłaszcza przybierające postać arbitralnej „notatki urzędowej” odwołującej się do faktów niezweryfikowanych procesowo, jak mogłoby się wydawać po analizie zawartości akt w chwili wpływu aktu oskarżenia. Sutki skazywania oskarżonych w oparciu o tego rodzaju „materiał dowodowy” wydają się leżeć poza granicami wyobraźni w Państwie Prawa.

Mimo pogłębienia postępowania dowodowego w kierunkach wskazanych przez Sąd Okręgowy, który nie podzielił przekonania o wystąpieniu istotnych braków dochodzenia - dowód poszlakowy mogący świadczyć przeciwko oskarżonemu zachował swój odosobniony charakter i nie jest wystarczający do przyjęcia, że P. F. (1) ponad wszelką wątpliwość popełnił zarzucone mu przestępstwo

Wobec fiaska postępowania dowodowego, oskarżonego należało uniewinnić od postawionego mu zarzutu, konsekwencją czego stało się przejęcie kosztów procesu na rachunek Skarbu Państwa, w myśl art. 632 pkt 2 kpk.